

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2017. június hó 21. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlottellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2017. évi február hó 23. napján kihirdetett 10.B.50/2016/30. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 10 000 (Tízezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s

A Debreceni Ítéltábla a vádlott és védő által elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett előterjesztett fellebbezésre tekintettel bírálta felül teljes terjedelmében a Miskolci Törvényszék, mint elsőfokú bíróság határozatát az azzal kapcsolatos eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a fellebbviteli főügyészség annak helybenhagyását indítványozta.

A vádlott az ítéltáblához eljuttatott beadványában az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét támadta, jogos védelemre hivatkozott és bizonyítási kísérlet elrendelését látta indokoltnak.

A bejelentett fellebbezések alaptalanok.

A másodfokú bíróság álláspontja, hogy a Miskolci Törvényszék eljárását az eljárási szabályok figyelembe vételével folytatta le, a bizonyítás a releváns tények körében teljes körű, a megállapított tényállás helyes, az iratokkal és a beszerzett bizonyítással egybefüggő. A tényállásban iratellenesség nem található, a bizonyítékok kezelése törvényes.

A megalapozott tényállás a Be. 351. § (1) bekezdéséből következőleg irányadó a másodfokú eljárásban.

Az iratok tartalmából és a lefolytatott bizonyításból az a következtetés vonható le, amelyet az elsőfokú bíróság helytállóan rögzített: a vádlott javára jogos védelmi helyzet a konfliktus kezdetétől sem állapítható meg. A vádbeli napon a vádlott és a sértett között kialakuló ellentét tettelegességhez vezetett, ez kölcsönös bántalmazás volt. A kölcsönös bántalmazásnak a következményeképpen alakultak ki a sértett sérülései, köztük a közvetlenül életveszélyes sérülése. Ezzel a mozdulatsorral és tevékenységi sorral kapcsolatosan van egy videofelvétel, a videofelvételnek a felhasználása a másodfokú bíróság álláspontja szerint aggálytalan. A videofelvétel összefüggésben áll az egyéb bizonyítékokkal, a tanúvallomásokkal, így a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság által megállapítottakat a vádlott védekezése ellenére is.

Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülvértékelésének tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethetnek a Be. 352. § (1)-(3) bekezdéseiből következőleg.

A vádlott bűnösségére vont következtetés kifogástalan.

Az említettekből adódóan a vádlott által használt, élet kioltására alkalmas eszközzel okozott sérülésekre, a sértett testtájékokra figyelemmel a cselekményt az elsőfokú bíróság helyesen emberölés alapesete bűntettének kísérleteként minősítette (Btk. 160. § (1) bekezdése). Állást foglalt a törvényszék abban egyértelműen, hogy a vádlott szándéka élet kioltására irányuló szándék volt, ezt az eszközhasználat és a verbális kifejezések is megerősítették. Abban a körben azonban nem foglalt állást, hogy az élet kioltására irányuló szándék milyen formában jelent meg, egyenes szándékban vagy pedig eshetőleges szándékban. Kívánta-e a vádlott a magatartása következményét, vagy pedig abba belenyugodva járt el.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a verbális kijelentésekre, a többszöri szúrásra, az élet kioltására alkalmas eszközhasználatra tekintettel a szándék egyenes szándékként jelent meg a vádlott tudatában és az általa megvalósított cselekményben.

A fentiek alapján a jogi indokolás pontosítandó és kiegészítendő az egyenes szándék vonatkozásában, illetőleg az indokolás körében a bűnösségi körülmények értékelésénél a másodfokú bíróság mellőzi az időmúlást érintő okfejtést. Az elsőfokú bíróság az időmúlás körében utalt arra, hogy az alkalmazandó szabadságvesztés büntetést 6 hónappal csökkentette.

Ezzel kapcsolatosan megjegyzendő a következő: A vádlott a cselekményét az irányadó tényállás értelmében 2016. március 1-én valósította meg. Az eljárás az esetében alig egy év alatt, 1 év és 3 hónap alatt jogerősen befejeződött. Ebből viszont az állapítható meg, hogy az eljáró hatóságnak nincs olyan magatartása, ami az eljárás elhúzódását eredményezte. Egy olyan jellegű cselekménynél, ahol szakértői vélemény beszerzése, részletes bizonyítás felvétele indokolt, a vádlott védekezésének az ellenőrzése elkerülhetetlen, a másodfokú bíróság álláspontja szerint a cselekmény elkövetésétől annak jogerős elbírálásáig eltelt idő arányos és szükséges az eljárás megfelelő színvonalú lefolytatásához és befejezéséhez. Nincs olyan időmúlás, amely már a vádlottra nézve hátrányos lenne és a vádlott vonatkozásában az eltelt idő nagyságát az alkalmazott büntetésben kompenzálni kellene.

A másodfokú bíróság ugyanakkor arra a meggyőződésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság határozatának a büntetőjogi főkérdések mellett az egyéb rendelkezései is törvényesek.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés a mellékbüntetéssel együtt kellően szolgálja az általános és az egyéni megelőzés elvét. A büntetés lényeges enyhítését a kialakult bírói gyakorlat sem indokolja.

Az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A kifejtetteknek megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletét a Debreceni Ítéltábla a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta, a Btk. 92. § (1)-(2) bekezdései szerint döntött a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 381. § (1) bekezdése és 338. § (1) bekezdése alkalmazásával.

Debrecen, 2017. június 21.

Dr. Balla Lajos sk.	Nagy Éva	sk.	Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró	

Záradék: A Miskolci Törvényszék 10.B.50/2016/30. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2017. június 21.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke